

POSTVLIEGTUIG BOVEN DORDRECHT

DOOR TOP NAEFF

Aan Viruly

De hitte hangt nog in de stad,
De tuinen zijn als toovertuinen,
De volle maan besneeuwt de kruinen
En in de diepte roert geen blad.

Geen mensch keert tot zijn woning in.
De stilte is goed, niets gaat verloren.
Het is, of wij God's adem hooren
En iets verstaan van 's levens zin.

Daar slaat het twaalf maal: middernacht,
Het uur der feeën en der gnomen.
Wij zien omhoog door 't loof der boomen
En ieder weet, waarop hij wacht.

Vrij ligt de baan in 't stalen blauw,
De sterren staan als veil'ge seinen,
Nu zult gij komen en verdwijnen,
Als eens de nachtwacht, droom-getrouw.

Een verre grom.... ja, dit is 't uur:
Klein-Duimpje's reus, die dreigt te ontwaken....
Een vonk zweeft aan over de daken,
Een dwaallicht, of een vlieg van vuur?